

O Mamă bună

M Horlaci

O Mamă bună !

Era o zi ploioasă cu cerul de aramă
Iar eu răpus de gânduri, în cameră la geam,
Cuprins de nostalgie și cu privirea calmă
Am observat de-o dată o pasăre pe-un ram.

Cu-aripile întinse tăia ușor înaltul
Zbura după crenguțe și le-aduna în cioc,
Si-apoi cu mare grija le împleti dealul
Iar pentru fiecare, ea le găsea un loc.

În cuibul de pe ramuri se așeză în grabă
Cu trupul cât o palmă micuță de copil,
Si ciugulea flămândă din paie câte-o boabă
Iar eu de la fereastră o urmăream umil.

Și-n noaptele cu lună, ea se uita spre stele
Iar vântul printre ramuri o mânăia ușor,
Privea îndepărțare cu ochii de mărgele
De cerul fără margini, i se făcuse dor.

Si noaptea-ntunecoasa parcă se rupe-n două
Pe bolta se arată luceferi călători,
Dar dragostea de mama veghează peste ouă
Din care o să iasă frumoșii puisori.

În cuibul de pe ramuri așteaptă cu răbdare
Si iată că din ouă apare primul pui,
Iar pasărea tăcută privește cu ardoare
Găsindu-si împlinirea o clipă-n ochii lui.

Atâtea luni de zile prin ploaie și furtună
A îndurat și foame dar n-a fost în zadar,
-Si-am înțeles ce-nseamnă să ai o mamă bună
(De astăzi pentru mine e cel mai mare dar)

De M Horlaci